

Es pot tallar una carretera sense que no es noti?

La noble i artística carretera GIV 5041 a les Escaules és objecte d'unes obres, de les quals la majoria d'usuaris no en van tenir coneixement previ

Ala recerca dels enigmes del salt de la Caula, Salvador Dalí va transitar aquesta carretera molts cops al llarg de la seva vida, i menats per ell, Marcel Duchamp i Man Ray. Molt probablement la gran Mary Reynolds també va ser usuària de la GIV 5041, als anys 30, i de forma ben documentada Esther Ferrer i particularment Fina Miralles que ara mateix exposa al Macba de Barcelona, entre d'altres coses, l'acció El retorn, produïda a la deu de la Caula on aquesta carretera GIV 5041 t'atansa.

L'enigma del qual parlem, però, no és pas artístic, sinó administratiu, en primera instància, i democràtic, al capdavant de tot, encara que bé podria ser objecte d'una novel·la. Certament no és possible tallar una carretera sense que no es noti, a no ser que aquesta no tingui trànsit, és a dir, usuaris. El que sí que es pot fer és que la majoria d'usuaris no se'n assabentin fins al mateix moment de començar les obres i així, administrativament parlant, fer les seves eventuais queixes administrativament invisibles o improcedents per estar fora de termini. Això es pot fer sense pressuposar cap mena de mala fe ni agenda oculta, senzillament aplicant la normativa de forma restrictiva i antiquada. Diríem que és el que ha passat amb la noble i artística carretera GIV 5041 a les Escaules, que certament continua més enllà, però que pel dit tall es l'única població del seu recorregut que quedarà completament aïllada.

Quan els veïns de les Escaules vàrem assabentar-nos que durant tres mesos la carretera estaria tallada completament, (a inicis del 2021) malgrat que el projecte licitat preveia un pas alternant, ja era massa tard administrativament parlant. Reunits en assemblea, vàrem adreçar-nos a les autoritats: Ajuntament de Boadella i les Escaules i Diputació de Girona (promotora de les obres). Bocabadants hem conegut que l'Ajuntament no tenia cap coneixement oficial de les obres, perquè la normativa estableix que sols s'ha d'informar als «afectats» que la Diputació tradicionalment interpreta com aquells propietaris que són objecte d'expropiació i el municipi on tenen lloc les obres, és a dir, de forma restrictiva i antiquada on els usuaris no compten i la xarxa de carreteres queda desposseïda de la seva funció principal: interconnectar diferents territoris.

S'ha de dir que el tracte dels tècnics i responsables polítics ha sigut amable i benèvol en el sentit de comprometre's a buscar solucions que atenuïn l'aïllament al qual ens veurem sotmesos, si bé alhora se'ns ha fet veure que qualsevol millora a llarg termini implica algunes restriccions temporals.

L'enigma de tot plegat es poli-direccional: per què es dona per fet que un projecte de fa més de vint anys (una generació) ha de ser un benefici social (una millora) si aquest no s'ha pogut contrastar amb els usuaris i tampoc s'ha revisat amb criteris actuals, quan sembla que a molts llocs d'Europa la millora d'aquesta mena de carreteres

no passa per l'eixamplament? (I més en aquest cas que presenta diversos colls d'ampolla insalvables). Per què el cost extra de l'obra l'ha de pagar l'usuari (i per tant dos cops) amb més quilòmetres i temps de desplaçament, pèrdues en les negocis locals etc., i no pas el constructor amb més temps d'operacions que eixamplin el temps d'alternança de pas i escurcin els moments crítics de tall total?; i, sobretot, perquè els intèrprets de la normativa continuen pensat de forma antiquada i «estàtica» que els afectats són sols el municipi de les obres i els propietaris dels terrenys expropiat d'una carretera que lògicament es fa pels usuaris de les diferents poblacions que les comuniquen?

En definitiva, l'enigma és per què s'esmerçarà un milió d'euros per una llesca d'asfalt d'un metre d'ample per un quilometre i mig de llargària que ningú ha demanat, vint anys després de posar-ho sobre el paper i just ara que la pandèmia ens fa repensar tantes coses... Per una simple interpretació restrictiva de la normativa o perquè cap jubilat del poble va llegir-se en el seu moment el BOP?

Font del document:

https://www.emporda.info/opinio/2021/01/19/pot-tallar-carretera-que-no/485338.html?utm_source=rss